

பச்சை கோழிக்குஞ்சு

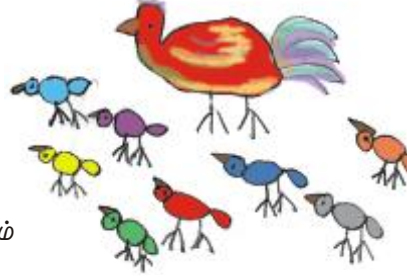
- ஆர்.கே. தெரசா படம்: பிரிசில்லா (வயது 5)

"பாட்டியம்மா ! நீங்க வந்து ரெண்டு நாளாச்சு. இன்னும் ஒரு கதை கூட சொல்லலை. சொல்லுங்க பாட்டியம்மா "என சொல்லிக்கொண்டே பேத்தி வட்டு குட்டி பாட்டியின் மடியில் வந்து அமர்ந்தாள்.

அதற்குள் இளையவள் வல்லுகுட்டி, "பாட்டி பச்சை கோழிக்குஞ்சு கதை சொல்லுங்க பாட்டி" என்று எடுத்துக் கொடுத்தாள்.

"ம். திரும்பவும் அதுதான் வேணுமா?

சரி- ஒரு பெட்டைக் கோழிக்கு எட்டு அழகிய குஞ்சுகள் இருந்தன. பல பல வண்ணங்களில் பொம் பொம்மென்ற அடர்த்தியான பஞ்சுச் சிறகுகளுடன் பொலிவுடன் இருந்தன. குஞ்சுகள் என்னென்ன வண்ணங்களில் இருந்தன சொல்லுங்க" என்று பாட்டி கேட்க, இருவரும் குஞ்சுகளின் வண்ணங்களின் அடுக்க ஆரம்பித்தனர். "ஊதா, கருநீலம், ப்ளூ" என வட்டு குட்டி சொல்ல, "பச்சை, மஞ்சள், ஆரஞ்சு, சிவப்பு, கருப்பு" என எட்டு குஞ்சுகளின் நிறங்களையும் நிறைவு செய்தாள் வல்லுகுட்டி.

"ம் _ சொல்லுங்க பாட்டி"

"தினமும் அம்மா கோழி தன் குஞ்சுகளை இரை தேட வெளியில் அழைத்துச் செல்லும். குஞ்சுகள் சிறியனவாக இருந்தபடியால் தாமே தரையைக் கிளறி இரையை எடுக்க முடியாது. அதனால் அம்மா கோழி தன் கால்களினால் தரையைக் கிளரிக் கொடுக்க அங்குள்ள சிறிய புழு, பூச்சிகளை குஞ்சுகள் தன் மெல்லிய அலகால் எடுத்துச் சாப்பிடும். அதுவும் முடியவில்லை என்றால் அம்மாவே தன் அலகினால் குஞ்சுகளுக்கு ஊட்டிவிடும்.எல்லாக் குஞ்சுகளும் அம்மாவின் அரவணைப்பில் அருகிலேயே இருக்க பச்சை கோழிக்குஞ்சு மட்டும் வெகு தொலைவு சென்றுவிடும். அம்மா அருகில் அழைத்தாலும் வருவதில்லை. தினம் தினம் இப்படியே நடக்கும்.

அன்றும் வழக்கம்போல் பச்சை கோழிக்குஞ்சு தாயைவிட்டுத் தனியாகச் செல்ல, அம்மா தன் அருகில் வந்துவிட வருந்தி அழைத்தது. "ஏய் ! தூரமா போகாதடி.

யாராவது உன்னைப் பிடித்துச் சென்றுவிடுவர். வாடிம்மா - குட்டியம்மா பக்கத்தில் வந்துருடி" என வாஞ்சையுடன் அழைத்தது.

கீழ்ப்படிதல் இல்லா பச்சை கோழிக்குஞ்சு, "போம்மா _ தொண தொணக்காதே. உன் சப்தம் கேட்காத இடத்திற்கு போகிறேன் போ" என்று எதிர்ப் பேச்சு பேசியபடி வேக வேகமாக வேகு தொலைவு சென்றது.

தனியாக கோழிக்குஞ்சு நிற்பதைப் பார்த்து பருந்து ஒன்று பார்த்தது. பருந்துக்கு கோழிக்குஞ்சு சாப்பிடுவது மிக மிகப் பிரியம். குஞ்சினைப் பிடிப்பதற்காகப் பருந்து வானத்திலிருந்து வட்டமிட்டு இறங்க ஆரம்பித்தது. தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து சென்ற தன் குஞ்சியின் மேலேயே பார்வையைப் பதித்திருந்த அம்மா, வானில் பருந்து வட்டமிட்டு குஞ்சினைக் குறிவைத்து இறங்குவதைப் பார்த்து பதறி படபடத்து குஞ்சியை நோக்கி ஓடிக்கொண்டே, "பாப்பா அம்மாகிட்டே வந்துருப்பா. மேலே பார் - பருந்து உன்னை தூக்கிச் செல்ல வருது" என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் பருந்து தரையிறங்கி பட்டென்று குஞ்சியைக் கவ்வி பறக்க முற்பட்டது.

பதை பதைத்த அம்மா காற்றைவிட வேகமாக ஓடி "ஏய்! ஏய்! என் குஞ்சியை விடுடா _ விடுடா" என பருந்தின் மேல் பாய்ந்து தன் அலகினாலும், கால்களினாலும் கொத்தி, பிராண்டி சண்டையிட்டு குஞ்சியினைப் பிடுங்கிக் கொண்டது. காயப்பட்ட பருந்து தப்பிப்பிழைத்து பறந்து மறைந்தது. நடு, நடுங்கிய பச்சை கோழிக்குஞ்சு அம்மாவின் இறக்கைகளுக்குள் அடைக்கலம் புகுந்தது.

"அம்மா! அம்மா! என்னை மன்னித்து விடம்மா. இனி நீ சொன்னபடியெல்லாம் கேட்பேன். உன்னைவிட்டுப் பிரிந்து தனியாக எங்கும் செல்ல மாட்டேன்" எனத் திரும்பத் திரும்ப கூறியபடி மற்ற குஞ்சுகளுடன் சேர்ந்து கொண்டது. பெரிய ஆபத்திலிருந்து தன் குஞ்சியினைக் காப்பாற்றிய பெருமிதத்தில் தன் எட்டு குஞ்சுகளையும் தன் இறக்கைகளாகிய கையிலே அணைத்துச் சென்றது தாய்க்கோழி.

மெய்மறந்து கண்கள் செருகியபடி தூக்கத்தின் நுழைவாயினுள் நுழைந்து கொண்டிருந்த தன் பேத்திகளை அவரவர் படுக்கையில் படுக்க வைத்தாள் பாட்டி.

குட்டிஸ்!

பெற்றோர், பெரியோர் சொல்படி கேட்டு நடப்பீர்களல்லவா?

